

Květen

Divadelní zpravodaj

113. sezóna 2022/2023

NA CO SE TĚŠIT V PŘÍŠTÍ SEZÓNĚ?

PETR ŠTINDL O ČESKÝCH I JINÝCH PREMIÉRÁCH

OHLÉDNUTÍ ZA GRAND FESTIVALEM SMÍCHU 2023

NA PŘEDSTAVENÍ OZNAČENÁ ABONENTNÍ SKUPINOU (NAPŘ. A, B, C) ROVNĚŽ NABÍZÍME VOLNÉ VSTUPENKY K DOPRODEJI! NEOZNAČENÁ PŘEDSTAVENÍ NEJSOU OBSAZOVÁNA PŘEDPLATITELI, VSTUPENKY JSOU PO VYŘÍZENÍ HROMADNÝCH OBJEDNÁVEK URČENY K VOLNÉMU PRODEJI.

I→H HRAJEME BEZ PŘESTÁVKY →* UVÁDÍ AGENTURA KOMETA 📖 SCÉNIKÉ ČTENÍ

Květen

SEZÓNNÍ
PŘEDPLATNÉ
V PRODEJI
OD 15. KVĚTNA
📎 str. 14

MĚSTSKÉ DIVADLO

PONDĚLÍ	1.	18:00	K. Plešková / SHOWTIME 📎 str. 24	DERNIÉRA	
			Muzikál o dětech bez domova a budoucnosti, které dokážou změnit vlastní osud. Režie Z. Rumpík. Mladé divadelní studio LAIK		
ÚTERÝ	2.	19:00	M. Gavran / MUŽ MOJÍ ŽENY	EPILOG	
			Celých pět let dokáže jedna žena klamat dva muže. Jednou ale všechno praskne a oba se setkávají, aby situaci po chlapsku vyřešili. Hrají M. Dlouhý a D. Novotný. Režie T. Svoboda. Divadlo Na Fidlovačce, Praha		
STŘEDA	3.	18:00	KDO SE BOJÍ BEATLES		X
ČTVRTEK	4.	18:00	PAN KAPLAN MÁ TŘÍDU RÁD	KONEC 20:30	N
SOBOTA	6.	19:00	<small>NÁHRADA ZA 19.1.</small> R. Hawdon / ŠPINAVÝ OBCHOD aneb NOHY VZHŮRU!		
			Bláznivá komedie s kriminální zápletkou z nočního klubu v londýnském Soho. Hrají M. Kraus, M. Zounar, M. Procházková, K. Pechová a další. Režie A. Procházka. Divadlo Metro, Praha		
ÚTERÝ	9.	19:00	MAKROPULOS musical	KONEC 21:20	M
STŘEDA	10.	19:00	ŽITKOVSKÉ BOHYNĚ	KONEC 21:35	V
ČTVRTEK	11.	19:00	M. Delaporte – A. de La Patellière / JMÉNO	📎 str. 22	C
			Komedie o tom, že slovo není vrabec a že to, co jednou vypustíte z pusy, může obrátit váš vesmír vzhůru nohama. A to i když se jedná o nevinný žert... Hrají M. Ligač, M. Jirouňková, P. Mikeska a další. Režie M. Doleželová. Městské divadlo Mladá Boleslav		
SOBOTA	13.	18:00	KDO SE BOJÍ BEATLES		T
NEDĚLE	14.	15:00	B. Němcová – D. Bartůňková PRINCEZNA SE ZLATOU HVĚZDOU NA ČELE		P
			Klasická pohádka s písničkami na motivy Boženy Němcové. Režie D. Bartůňková. Divadelní společnost Julie Jurištové, Praha		

PONDĚLÍ	15.	8:30	PRINCEZNA SE ZLATOU HVĚZDOU NA ČELE	ŠK
		10:30	PRINCEZNA SE ZLATOU HVĚZDOU NA ČELE	ŠK
		17:00	PRINCEZNA SE ZLATOU HVĚZDOU NA ČELE	PP
ÚTERÝ	16.	19:00	NORMÁLNÍ DEBIL 1 KONEC 20:40	
STŘEDA	17.	19:00	NOC NA KARLŠTEJNĚ KONEC 21:05	R
ČTVRTEK	18.	19:00	NOC NA KARLŠTEJNĚ KONEC 21:05	K
PÁTEK	19.	10:00	INTIMNÍ RIZIKA NA VEŘEJNÝCH MÍSTECH	VG
		19:00	AUDIENCE U KRÁLOVNY KONEC 21:20 str. 23 DERNIÉRA	Q
SOBOTA	20.	19:00	INTIMNÍ RIZIKA NA VEŘEJNÝCH MÍSTECH I. PREMIÉRA	P1
NEDĚLE	21.	19:00	INTIMNÍ RIZIKA NA VEŘEJNÝCH MÍSTECH II. PREMIÉRA	P2
STŘEDA	24.	19:00	INTIMNÍ RIZIKA NA VEŘEJNÝCH MÍSTECH	F
ČTVRTEK	25.	17:30	FANTASTICKÉ DIVADLO KONEC 19:30	J
SOBOTA	27.	18:00	Koncert ke 45. výročí založení souboru RADOST V retrospektivních i premiérových pásmech písní a tanců se představí současní i bývalí členové folklorního souboru Radost .	
NEDĚLE	28.	10:30	HEJBLATA Představení Taneční školy InDance , která jedinečným způsobem probouzí radost z tance v malých i velkých, a souborů Pop Balet Pardubice .	
		14:30	HEJBLATA	
PONDĚLÍ	29.	16:30	EVOLUCE TANCE Taneční představení ZUŠ Pardubice, Havlíčkova a souboru Konsonance , které kopíruje linku vývoje tance od prvopočátků v pravěku přes antiku, renesanci až po současnost. Představení bude provázeno mluveným slovem a živou hudbou.	
		19:00	EVOLUCE TANCE	
		ÚTERÝ	30.	17:00
STŘEDA	31.	10:00	PEKAŘOVA ŽENA KONEC 12:40	D
		19:00	INTIMNÍ RIZIKA NA VEŘEJNÝCH MÍSTECH	A

MALÁ SCÉNA VE DVOŘE

STŘEDA	3.	10:00	VŠECHNY TVÁŘE LÁSKY	ŠK
			Opera hravě – nejkrásnější operní árie a duety v podání studentů Konzervatoře Pardubice . Režie J. Uherová.	
		19:00	RYCHLOST DOPADU SNĚHOVÉ VLOČKY KONEC 20:20 	B1

ČTVRTEK	4.	10:00	PODIVNÝ PŘÍPAD SE PSEM	KONEC 12:30		ŠK
SOBOTA	6.	19:00	NÁHRADA ZA 9. 3. PODIVNÝ PŘÍPAD SE PSEM	KONEC 21:30	↻ str. 13	DERNIÉRA
ÚTERÝ	9.	19:00	KALIFORNSKÁ MLHA	KONEC 20:20	↔	A2+F2
STŘEDA	10.	8:30	bratři Grimmové / SNĚHURKA			ŠK
		10:00	bratři Grimmové / SNĚHURKA			ŠK
ČTVRTEK	11.	18:00	NÁHRADA ZA 28. 2. BEZ KOSTÝMU aneb Povídání z herecké šatny		↻ str. 23	
			Neformální talk show dramaturgyně J. Uherové, která si do svého zábavného pořadu tentokrát pozvala herečky J. Janouškovou, R. Chvalovou, L. Mecerodovou, E. Láskovou, V. Malou a E. Jechovou, aby společně prožily příjemnou dámskou jízdu!			
PÁTEK	12.	19:00	NÁHRADA ZA 24. 2. NORMÁLNÍ DEBIL 2	KONEC 20:55		E1+E2 2022
ÚTERÝ	16.	19:00	KALIFORNSKÁ MLHA	KONEC 20:20	↔	A1
STŘEDA	31.	10:00	RYCHLOST DOPADU SNĚHOVÉ VLOČKY	KONEC 11:20	↔	ŠK

KUNĚTICKÁ HORA

PÁTEK	26.	20:00	JAN KALOUSEK, předkapela MONANTES			
			Hvězdy se mění nejen nad hvězdárnou – koncert známého interpreta J. Kalouska, jenž spolupracoval na soundtracku filmu Šakalí léta, který v prosinci oslaví 30 let od premiéry a v němž nazpíval hlavní roli. Jako předkapela vystoupí pardubická skupina Monantes s autorskou tvorbou M. Binka.			
NEDĚLE	28.	20:00	ABBA WORLD REVIVAL			
			Hudební live show absolutní špičky v tomto oboru, desetičlenného souboru profesionálních muzikantů, kteří nabídnou takřka originální provedení repertoáru světoznámé skupiny ABBA.			

VČD NA ZÁJEZDECH

ÚTERÝ	2.	19:00	ONA NENÍ VADNÁ!	CHRUDIM (DIVADLO K. PIPPICHA)	CH
ČTVRTEK	11.	18:00	AUDIENCE U KRÁLOVNY	MLADÁ BOLESLAV	
ÚTERÝ	23.	19:00	NOC NA KARLŠTEJNĚ	TRUTNOV	
PÁTEK	26.	19:00	AUDIENCE U KRÁLOVNY	HLINSKO	

ZMĚNA PROGRAMU VYHRAZENA

A. Ayckbourn / INTIMNÍ RIZIKA NA VEŘEJNÝCH MÍSTECH

🔗 str. 7–8 **PREMIÉRA**

S vtípem nahlížené příběhy šestice postav, které se hledají ve světlech velkoměsta. Nicol je zasnoubená s Danem a shání byt ke společnému bydlení, ale jaký je vlastně jejich vztah? Hrají P. Janečková, V. Malá, K. Safránková, J. Musil, M. Mejzlík, J. Pejchal a J. Kalužný. Režie P. Stindl.

P. Morgan / AUDIENCE U KRÁLOVNY

Britská monarchie v moderním světě – příběh královny Alžběty II. a jejích dvanácti premiérů, které jednou týdně zve ke konzultacím. V titulní roli P. Janečková. Režie P. Novotný.

A. Ayckbourn / ONA NENÍ VADNÁ!

Komedie s prvky sci-fi z prostředí televizního natáčení. Ve studiu, které vyrábí nekonečné seriály, zaměstnávají místo herců herecké roboty. Jedna robotka ale začne projevovat smysl pro humor. A pak se dějí věci... V hlavních rolích K. Safránková, J. Láska a A. Postler. Režie Z. Dušek.

K. Tučková – J. Janků – K. Dušková ŽITKOVSKE BOHYNĚ

Dramatizace úspěšného románu o ženách, které byly obdařeny darem nadpřirozených schopností. V hlavních rolích P. Janečková a J. Janoušková. Režie K. Dušková.

J. Stein – S. Schwart / PEKAŘOVA ŽENA

Muzikálová komedie o tom, jak silná může být láska, i když jde například o pečivo. Děj se odehrává v polovině 30. let, kdy Evropu zaplavil francouzský šanson. Zaplaví i naše jeviště, na němž se odehrají velká muzikálová čísla à la Broadway. V hlavních rolích T. Lněnička a E. Jechová nebo A. Trembecká j. h. Režie P. Gazdík.

O. Soukup – G. Osvaldová – P. Abraham MAKROPULOS musical

Muzikálová adaptace známého dramatu K. Čapka o touze po věčném mládí. V hlavní roli P. Janečková. Režie P. Novotný.

G. Koren / FANTASTICKÉ DIVADLO

Současná nekorektní komedie o tom, co se může stát, když se protne svět mafie se světem handicapovaných divadelníků, která originálním způsobem bojí stereotypy o „lidech se zvláštními potřebami“. V hlavních rolích M. Sikorová, T. Lněnička, E. Jechová a M. Štrunc. Režie P. Novotný.

R. Bellan / NORMÁLNÍ DEBIL 2

Osmdesátky aneb Kalendárium. Volné pokračování stejnojmenné retrokomedie z mládí průšviháře Norberta Intrubise odehrávající se tentokrát na střední škole, ve vojenském útvaru nebo v oblastním divadle. Hrají J. Láska, V. Malá, P. Borovec a L. Špiner. Režie R. Bellan.

M. Haddon – S. Stephens PODIVNÝ PŘÍPAD SE PSEM

Poněkud netradiční detektivní příběh. Záhadnou smrt sousedčina psa se rozhodne vyřešit patnáctiletý autista Christopher. Hrají J. Láska, P. Janečková, E. Lášková, L. Špiner a P. Borovec. Režie K. Jandáčeková.

L. Rosten – M. Hanuš PAN KAPLAN MÁ TŘÍDU RÁD

Hudební komedie o záluďnostech studia i výuky cizí řeči. Vtipné situace se prolínají s dojemnými – a to vše je doplněno řadou písní a tanců z celého světa. V titulní roli M. Mejzlík. Režie M. Hanuš.

S. Sachs / KALIFORNSKÁ MLHA

Bouřlivý duel mezi škrobeným intelektuálem a svéráznou ženou z okraje společnosti odhalující nečekaná tajemství a končící jako napínavý thriller. Hrají M. Sikorová a A. Postler. Režie M. Przebinda.

V. Klimáček

🔗 str. 16–17

KDO SE BOJÍ BEATLES

Láskyplná groteska o frustracích středního věku s nápěvy liverpoolských hitů. Emil je vojenský historik, přestože nebyl na vojně. Jeho manželka Milka je melancholická a denně luxuje. V jejich bytě se střídají mladé podnájemnice a všechny jsou si něčím podobné... V hlavních rolích R. Chvalová a A. Postler. Režie F. Nuckolls.

K. Svoboda – Z. Podskalský – J. Štaidl – E. Krečmar / NOC NA KARLŠTEJNĚ

Legendární muzikál o tom, že ani zákaz krále není silnější než láska ženy... V hlavních rolích P. Stěpánek j. h. a M. Sikorová. Režie P. Novotný.

N. J. Berry RYCHLOST DOPADU SNĚHOVÉ VLOČKY

Intimní hra o jiskře, která přeskočí mezi dvěma lidmi a nedá se ničím uhasit, o intenzitě nečekaných pocitů, krásných i bolavých... Hrají K. Safránková a J. Láska. Režie M. Tyc.

R. Bellan / NORMÁLNÍ DEBIL 1

Deník pubertáka aneb Mé dětství v socialismu v retrokomedii plné nadsázky i nostalgie. Hrají J. Pejchal, J. Janoušková, E. Lášková a P. Borovec. Režie R. Bellan.

PŘIPRAVUJEME NA ČERVEN

MĚSTSKÉ DIVADLO

- SOBOTA 17.** 19:00 **MARYŠA** **I. PREMIÉRA** **P1**
 Vrcholné drama českého realismu o tom, proč si dát raději čaj.
 V titulní roli E. Jechová a M. Sikorová. Režie K. Jandáčková.
- NEDĚLE 18.** 19:00 **MARYŠA** **II. PREMIÉRA** **P2**
- SOBOTA 24.** 19:00 **VEČER PLNÝ KOUZEL**
 Velká kouzelnická show, v níž vystoupí jedni z nejlepších kouzelníků ČR.
- PONDĚLÍ 26.** 19:00 **MIMJOVÉ – LOSERS CIRQUE COMPANY**
 A. Polívková a M. Ramba v hlavních rolích novocirkusového představení pro malé i velké.
 Režie R. Vízváry. **Losers Cirque Company, Praha**

KUNĚTICKÁ HORA

- 1.–3.** 20:30 **NOC NA KARLŠTEJNĚ**
- 8.–9.** 20:30 **NOC NA KARLŠTEJNĚ**
- NEDĚLE 18.** 16:00 **O. Sekora – J. Galinová – J. Turek / BROUK PYTLÍK**
 Veselá pohádka plná dobrodružství. Režie J. Galin. **Docela velké divadlo, Litvínov**
- ČTVRTEK 29.** 20:30 **PEKAŘOVA ŽENA** **PREMIÉRA EXTERIÉROVÉ VERZE**
- PÁTEK 30.** 20:30 **PEKAŘOVA ŽENA** **G**

S PETREM ŠTINDLEM o českých i jiných premiérách

P. ŠTINDL NA ZAHAJOVACÍ ZKOUŠCE INTIMNÍCH RIZIK NA VEŘEJNÝCH MÍSTECH, FOTO P. SEDVÍČKY

Režisér PETR ŠTINDL inscenoval v Pardubicích na podzim 2019 Společenstvo vlastníků, které před tím uvedl jen soubor Vosto5, pro nějž autor Jiří Havelka tuto hru napsal. Po pardubické premiéře ji uvedlo dalších šest divadel. Tentokrát u nás Petr chystá inscenaci hry Alana Ayckbournu INTIMNÍ RIZIKA NA VEŘEJNÝCH MÍSTECH, která se na české scéně objeví úplně poprvé. Uvidíme, jestli nás někdo bude následovat.

Petre, v našem někdejší rozhovoru jsi prozradil, že rád režuruješ nové, nezkoušené hry. Dokládá to tvůj režisérský rejstřík, hemží se to v něm českými premiérami. Stalo se ti někdy, že jsi sáhl po nové hře, která pak při inscenování hodně drhla? Že ses v ní spletl?

Určitě. Stávalo se mi to hlavně v mladším věku, když jsem dal na doporučení někoho, koho jsem si vážil. Třeba Arnošt Goldflam mi

kdysi o jednom textu řekl: „To se ti bude líbit.“ A mně se to líbilo. Jenže jsem nedokázal odhadnout, jaký to bude mít dopad. Byla to zajímavá inscenace, ale celkem bez výraznější odezvy. Myslím si, že dnes už si vybírám texty mnohem pečlivěji, vzhledem k životní zkušenosti, tématům, společenské situaci.

Čím si tě zřekla Intimní rizika na veřejných místech?

To je docela těžká otázka.

Samozřejmě mě lákalo, že se tu tahle hra ještě nehrála. Taký mě příjemně překvapilo, že to není komedie, oproti očekávání u autora Alana Ayckbournu. A že má v sobě tajemství. Promlouvá nápaditou formou o obyčejných lidech a obyčejných osudech. Rád bych, aby se nám podařilo podtrhnout v nich navzdory té obyčejnosti jejich emocionalitu. Myslím si, že je to hra nabitá lidskými emocemi, které dobře známe, a přitom mohou být docela záhadné.

V rozporu se svou zálibou v neznámých hrách jsi teď v Olomouci inscenoval drama Teror, se kterým se od jeho vzniku docela roztrhl pytel. Čím to, že tě ten boom neodradil?

Samozřejmě mi trochu vadil, určitě bych byl radší, kdybych si tu hru objevil sám. Ale zároveň tomu boomu rozumím. Ta hra je sice naprosto nedivadelní, pro režiséra vlastně inscenačně nezajímavá, ale rozpoutala neuvěřitelnou diskusi, ať už mezi námi v tvůrčím týmu a mezi herci, nebo potom v publiku. Ten dopad byl pro mne naprosto nečekáný. Řeší se tam něco, na co má každý názor a chce k tomu zaujmout postoj. Ale vůbec to není tak jednoduché, jak se zdá. Myslím si, že proto je ta hra tak úspěšná a má už asi sto dvacet inscenací po celém světě, na všech kontinentech.

Hra se odehrává jako soudní proces s pilotem, který sestřelil letadlo se 164 cestujícími, aby tak zachránil 70 000 diváků fotbalového zápasu. Jeho vinu pak posuzuje publikum. Jak ochotně překračovali diváci v Olomouci hranici mezi divadelností a realitou?

Předně musím říct, že průběh hry sledovali velmi, opravdu velmi pozorně. A v okamžiku, kdy byli vyzváni k hlasování, se překvapivě aktivně účastnili. My jsme hlasování vymysleli trochu jinak než jako zvedání rukou. Používají se mobilní telefony, každý pošle zprávu na číslo, která se zveřejní. Když se ta čísla poprvé objevila, diváci už vytahovali telefony. Jenže ta čísla potom na chvíli zmizela, protože na jevišti ještě mluvili předseda soudu. A diváci začali netrpělivě křičet, že zmizela čísla a oni už chtějí hlasovat. Takže aktivizování byli velmi. Pak se ta čísla v pravou chvíli znovu ukázala a všichni, co měli s sebou telefon, svůj názor vyjádřili. Ti, co ho neměli, byli naštvaní.

Jak dopadlo premiérové skóre?

Sto jedna hlasů pro osvobození pilota k padesáti jednému hlasu pro obvinění. Většinou to vychází jednoznačněji. Jenže problém je v tom, že ta dy vůbec nejde o selský rozum a obyčejné lidské chápání, ale o právní normy. Takže to opravdu není zdaleka tak jednoduché, jak by se zdálo.

Dělal jsi už víc interaktivních projektů?

Dělal jsem ve Zlíně komedii Extra-buňt. Mimochodem vynikající text, aktuální, vtipný. A děj se odehrává na schůzi tenisového klubu, diváci coby členové mohou také hlasovat. Sice by se mohlo zdát, že hlasování o nákupu nového grilu není zrovna důležité, ale co to všechno rozpoutá... Fakt, že turecké klobásy se nesmí grilovat společně s vepřovými, roztočí absurdní diskusi o levici, vegetariánech, náckovství, fotbalu, víře... prostě naprosto politicky nekorektní šilenství. Je to rozhodně jedna z nejlepších her, co jsem za posledních roky četl. Diváci se na ni hrnou a myslím, že se s touhle komedií taky roztrhne pytel.

Vyhledáváš často hry reflektující aktuální společensko-politická témata?

Někdy ano, mám rád, když téma rezonuje s tím, co je kolem nás. Ale není to tak úplně pravidlem. Mám i nějaké jiné sny, vyslovené divadelní, které se netýkají konkrétní společenské situace.

Pohostinsky režuruješ v mnoha divadlech, jen od předchozího hostování u nás jsem jich napočítala sedm. Vidíš rozdíly v tom,

jak která reagují na současnou situaci?

Většina divadel je zajatá v určité setrvačnosti a nereaguje pružně, kvalite vládné kvantita – počet odehraných představení a prodávajících vstupenek. Naproti nim stojí tak zvaná nezávislá divadla, která se ale často chovají jako sekty, což nemám moc rád. Myslím si, že je důležité publikum povznášet, neposluhovat mu za cenu toho, že bude pořád plné hlediště. Což ale hodně souvisí s financemi. Udržet dobrou balanc je těžké.

Jaké hry máš teď ve výhledu?

Příští rok budu ve Zlíně režurovat maďarskou hru, která se jmenuje UTÁNKÉPZÉS ITTAS VEZETŐKNEK aneb Rekondiční terapie pro opilé řidiče. Je to taková sonda do lidských charakterů a osudů. Pak mám ve výhledu jednu hru, kterou fakt nemůžu prozradit. Ale asi se neuskuteční, protože na autorská práva se musí zaplatit absurdně vysoká záloha. Tak nevím. Pak mám jednu odloženou českou premiéru v Hradci Králové, měla by to být hra z anglosaské oblasti. A něco v Praze.

Díky. Ať všechno vyjde. ZLOM VAŽ!

JaP

↓ KOSTYMNÍ VÝTVARNICE J. FLEISLEBR, K. ŠAFRÁNKOVÁ, P. JANEČKOVÁ A J. MUSIL NA PRVNÍ ČTENÉ ZKOUŠCE CHYSTANÉ HRY, FOTO P. ŠEDIVÝ

VÝSLEDKY GRAND FESTIVALU SMÍCHU 2023

V pondělí 3. dubna jsme v Městském divadle vyhlásili **výsledky 23. ročníku GRAND Festivalu smíchu** – prestižní přehlídky nejlepších komedií, které v předešlé sezóně vznikly na jevištích českých divadel. Sedm soutěžních komedií hodnotila odborná porota, v níž letos usedli divadelní kritička a pedagožka DAMU **Radmila Hrdinová**, recenzentka **Jana Paterová**, dramaturgyně Divadla v Dlouhé **Karola Štěpánová** a dramaturg Divadla F. X. Šaldy Liberec a nově i Divadla na Vinohradech **Jiří Janků**. Její alternativou byla studentská porota složená ze studentek DAMU a FF UK Praha. Své hlasy samozřejmě odevzdávali i sami diváci. RaS

KOMEDIE ROKU 2022 **Luigi Pirandello / KAŽDÝ MÁ SVOU PRAVDU**

režie Michal Vajdička Dejvické divadlo, Praha

NEJLEPŠÍ ŽENSKÝ HERECKÝ VÝKON

KLÁRA MELÍŠKOVÁ v roli Paní Amalie
v komedii **Každý má svou pravdu**
Dejvické divadlo, Praha

NEJLEPŠÍ MUŽSKÝ HERECKÝ VÝKON

JAN SKLENĚŘ v roli Královny noci
v komedii **Kouzelná flétna**
Divadlo v Dlouhé, Praha

CENA ZA NEJLEPŠÍ REŽII

SKUTR za režii komedie **Kouzelná flétna**
Divadlo v Dlouhé, Praha

CENA DIVÁKŮ

HRA, KTERÁ SE ZVRTLA
Divadlo F. X. Šaldy Liberec

CENA ODBORNÉ POROTY

KOUZELNÁ FLÉTNÁ
Divadlo v Dlouhé, Praha

CENA STUDENTSKÉ POROTY

KAŽDÝ MÁ SVOU PRAVDU
Dejvické divadlo, Praha

CENA GENIA SMÍCHU 2023 **ZDENĚK SVĚŘÁK**

za osobitou dramatickou tvorbu pro Divadlo Járy Cimrmana

FESTIVALOVÉ OHLÉDNUTÍ

VE FOTOGRAFIÍCH MICHALA KLÍMY

PO ÚVODNÍ KLAUNIADĚ FESTIVAL OFICIÁLNĚ ZAHÁJILI NÁMĚSTKYNĚ PRIMÁTORA PARDUBIC JIŘINA KLČOVÁ, V JEJÍZ GESCI JE PŘÁVĚ KULTURA, A SAMOZŘEJMĚ REDITEL DIVADLA PETR DOHNAL.

KMOTŘENKOU DRUHÉHO FESTIVALOVÉHO DNE BYLA JAKO KAŽDÝ ROK MILÁ A USMĚVAVÁ LIBUŠE ŠVORMOVÁ, KTERÁ SVOU KARIÉRU ZAČÍNALA NA PARDUBICKÝCH DIVADELNÍCH PRKNECH.

DĚKOVAČKU PO SOUTĚŽNÍM MIMO ZÁZNAMU SI ASI NEJVÍCE UŽILA MARTINA SIKOROVÁ, KTERÉ KOLEGOVÉ PŘÍMO PŘED DIVÁKY POGRAŤUVALI KE KRÁSNÝM KULATÝM NAROZENINÁM.

HERCI Z DIVADLA V DLOUHÉ V ČELE S JANEM SKLENÁŘEM, KTERÝ SI NA ZÁVĚR ODNESL JEDNO Z OČENĚNÍ, SI PO SVĚM PŘEDSTAVENÍ VYCHUTNAVALI POCHVALNÁ SLOVA NEJEN POROTY.

ČLENKA SOUBORU V DLOUHÉ KLÁRA OLTOVÁ, RODAČKA Z PARDUBIC, SE NA FESTIVALU OPĚT PO ČASE RÁDA SEŠLA S KOLEGY A KAMARÁDY PETROU JANEČKOVOU A LADISLAVEM ŠPÍNĚREM.

GARANT JEDNÉ Z FESTIVALOVÝCH KOMEDIÍ PETR VYDRA, JENŽ TAKÉ MODEROVAL ZÁVĚREČNÝ GALAVEČER SMÍCHU, V SOBĚ PŘI SVĚ ZDRAVICI NEZAPŘEL STAND-UP KOMIKAI!

NA FESTIVAL V ROLI KOTMRA ZAVÍTAL I PETR ŠTĚPÁNEK, JENŽ SI ZDE POPOVÍDAL S MARTINEM MEJZLÍKEM A RADKEM ŽÁKEM, S NÍMŽ HRAJE V NOCI NA KARLŠTEJNĚ.

JOSEF VRÁNA, STANISLAV LEHKÝ A STANISLAVA JACHNICKÁ – BÝVALÍ ČLENOVÉ VČD – NEJPRVE BAVILI DIVÁKY V DOPROVDNĚM PROGRAMU, A POZDĚJI UŽ V ROLECH KOTMŮRŮ I PUBLIKUM NA HLAVNÍ SCĚNĚ.

FESTIVAL SI NENECHAL UJÍT ANI PARDUBICKÝ RODÁK, PREZIDENT KARLOVARSKÉHO FILMOVÉHO FESTIVALU JIŘÍ BARTOŠKA, JEHOŽ NA JEVIŠTĚ UVEDLA JINDRA JANOUSHKOVÁ.

PŘED ZAHÁJENÍM GALAVEČERA SMÍCHU ŘEDITEL DIVADLA PETR DOHNAL PODĚKOVAL DRAMATURGYNI FESTIVALU JANĚ UHEROVĚ.

ZDEŇKU SVĚRÁKOVI, JENŽ PŘEVZAL CENU GENIA SMÍCHU 2023, DIVÁCI VZDALI HOLD POTLESKEM VESTOJE.

HLAVNÍ CENU KOMEDIE ROKU 2022 PRO INSCENACI KAŽDÝ MÁ SVOU PRAVDU SI PŘIJELI PŘEVZÍT HERCI DEJVICKÉHO DIVADLA DENIS ŠAFAŘÍK, ZDEŇKA ŽÁDNÍKOVÁ A LENKA KROBOTOVÁ.

Celou fotogalerii z letošního ročníku festivalu, Festivalové novin(k) y s rozhovory s festivalovými hosty, záznam Galavečera smíchu a mnoho dodatečných informací naleznete i dnes na webu www.festivalismichu.cz.

FESTIVAL OČIMA ODBORNÉ POROTY

23. ročník GRAND Festivalu smíchu v sedmi soutěžních inscenacích naplnil zadání festivalu seznámit diváky s nejlepšími komediálními inscenacemi poslední sezony a zároveň výrazně rozšířil povědomí diváků o tom, jak rozdílné mohou být podoby komediální inscenace.

Dramaturgie letošního ročníku zaslouží pochvalu za vskutku pestré a žánrově široké spektrum titulů, jež přinesly výrazné inscenační počiny, počínaje dvěma úspěšnými pokusy o aktuální vyznění české (Naši furianti) a moderní světové klasiky (Každý má svou pravdu) v podání ostravské Komorní scény Aréna a Dejvického divadla. Hraníční podobu komediálního žánru představila na jedné straně situační crazy libereckého Divadla F. X. Šaldy (Hra, která se zvrtila) a na druhé inscenace pražského Činoherního klubu (Večer na psích dostizích), která pod groteskní nadsázkou klade publiku vážné a znepokojující otázky o tom, zda a jak se postavit zlu a násilí. Podobně i komedie na téma manželských a nemanželských vztahů, kterou na festivalu uvedlo plzeňské Divadlo J. K. Tyla (Pravda). A zcela osobitou podobu činoherně-operní inscenace přivezl soubor

Divadla v Dlouhé (Kouzelná flétna). V neposlední řadě je nutno ocenit domácí divadlo, jež do mozaiky festivalového repertoáru přispělo u nás málo pěstovanou autorskou politickou satirou (Mimo záznam). Sedm festivalových inscenací dokázalo, že ne vždy musí být komedie jen nezávazným odlehčením. Divákům se dostalo opravdu štedré nabídky jak čiré zábavy, tak i námětů k zamyšlení skrze konfrontace s příběhy a postavami předvedených her. Ať už jde o podobu českého furiantství, anebo o to, zda nám v každodenní honbě za bulvární senzací neunikají pro život podstatné souvislosti a hodnoty. Všechny inscenace měly vysokou inscenační kvalitu i diváckou přítelivost. A každá z nich nabídla i zážitek z prvotřídních hereckých výkonů, ztvárněných s velkým zaujetím, profesionální dokonalostí a osobním vkladem.

23. ročník GRAND Festivalu smíchu měl opravdu vyrovnanou a vysokou úroveň, v níž by si ocenění zasloužily všechny inscenace, a jeho organizátorům patří díky jak za výběr inscenací, tak i za dokonalý servis provázející již tradičně chod celé festivalového týdne.

RADMILA HRDINOVÁ,
PŘEDSEDKYNĚ ODBORNÉ POROTY

FESTIVAL OČIMA STUDENTSKÉ POROTY

Jsem ráda, že jsem se GRAND Festivalu smíchu mohla zúčastnit už po druhé. Pro mne jako člověka, který vyrůstal na dětském a studentském divadle, je opravdu příjemné vidět, jak vypadá festival profesionální. S dětskými a studentskými soubory jsme vždy objížděli festivaly jako Šrámkův Písek, Wolkrův Prostějov, Mladá scéna v Ústí nad Orlicí. Teší mě vidět ve festivalových situacích i soubory profesionální. Tento rok opravdu stojí za zmínku dramaturgie festivalu. Každý večer jsme mohli vidět komedii, která byla trochu jinak žánrově ukotvená než ta včerejší. Žádná z inscenací neurazila, naopak si myslím, že byly všechny velmi vyrovnané. Ceny se podařilo rozdělit mezi tři divadla, což je skvělé! Závěrem jen drobnost ke zvážení, na festivalu mi chybí jakýsi rozbor inscenací po představení. Diskuse (třeba i veřejná) nám může otevřít nové pohledy...

ANNA ŘEHŮRKOVÁ,
PŘEDSEDKYNĚ STUDENTSKÉ POROTY

POSLEDNÍ PODIVNÝ PŘÍPAD SE PSEM

Život každé inscenace jednou skončí, ne vždy se ale celý tým herců s inscenátory tak jednomyslně shodne na tom, že jim bude nesmírně chybět. Audiovizuálně nádherný, dojemný i vtipný a v neposlední řadě hvězdně obsazený **PODIVNÝ PŘÍPAD SE PSEM** režisérky Kasha Jandáčkové bude mít svou derniéru 6. května na Malé scéně. Přijďte se spolu s námi se „Psem“ rozloučit a po děkovačce třeba i podrbat za ušima naše plyšové psí rekvizity. Krátký rozhovor s představitelem hlavní role Christophera **JOSEFEM LÁSKOU** přijmete jako pozvánku na toto výjimečné představení.

Pes je moje srdcovka a bude mi moc chybět, jak se s ním budeš loučit ty?

Myslím si, že nejen pro tebe a mě je to srdcovka. Celý inscenační tým do toho šel od začátku naplno a měli jsme tu inscenaci rádi. Vážím si každého odehraného představení, protože si myslím, že jsme vytvořili něco výjimečného. A to nejen po stránce divadelní, ale během zkoušení a repríz jsme se krásně semkli, cítil jsem, že jsme jako jeden, že tu všechny divadelní složky přinejmenším tušily, že zde děláme „něco víc“.

Pro kalendářní rok, v němž jsme měli premiéru, jsi získal Cenu Thálie. Pravděpodobně také díky roli Christophera. Jaké místo v tvé kariéře herce tahle role zaujímá?

Je to pro mě velmi zásadní role. Nejen kvůli Thálii, ale také kvůli tomu, že mi ukázala svět lidí, kteří jsou možná trošku odlišnější než my ostatní, ale rozhodně jsou komplikovanější a zajímavější, než si člověk dokáže vůbec představit.

Když jsme spolu mluvili téměř před čtyřmi lety – před premiérou v generálovém týdnu, říkal jsi, že tahle role je velkou výzvou, platí to stále a u každého představení? Nebo už ses v postavě 15letého chlapce s poruchou autistického spektra dokonale zabydlel?

Vždy je to velký adrenalin. Až do posledního představení budu mít před začátkem trému a budu potřebovat uklidňující objetí od mé ženy Elišky, bez toho bych na jeviště nevyšel.

U nás v divadle se nestává moc často, že bychom nějakou inscenaci dali takzvané k ledu, nicméně Psovi se to přihodilo. Po dvou letech hraní nastala roční pauza kvůli mateřské dovolené tvé ženy Elišky. Jaké bylo po roce opět naskočit do pro tebe tak komplikované inscenace? Opakoval sis text během toho roku průběžně?

Text jsem po celou dobu, co jsem to nehráli, neviděl. A kupodivu to tam zůstalo všechno. To je podle mě jen další důkaz, jak dobře nazkoušená a uchopená tahle inscenace je. Kromě menších technických věcí, které jsme si museli zopakovat, jsme všichni věděli, co hrajeme, co máme říkat, dělat, a především jak se máme cítit.

Zatímco se nyní v květnu se Psem definitivně rozloučíme, jeho režisérka Kasha Jandáčková už pro nás chystá další inscenaci, tentokrát v Městském divadle. V červnu pak budeme uzavírat naši divadelní sezónu Maryšou, v níž si zahraješ roli Vávry. A to zní jako další náročný úkol, možná i trochu „protiúkol“. Jak se těšíš na tuhle práci?

Já se těším moc. Víím, že nejsem „typický“ Vávra. Je mi jasné, že to bude náročné, ale o to zábavnější zkoušení, nicméně je to pro mě jako zakončení sezóny ideální a už se nemůžu dočkat.

Děkuji za rozhovor a přeji ti další zajímavé zkoušení. AnH

PŘEDPLATNÉ NADCHÁZEJÍCÍ 114. DIVADELNÍ SEZÓNY

S jarem opět po roce přichází i čas prodeje SEZÓNŇÍHO ABONMÁ – jedná se o premiérové předplatné (P1 a P2), předplatné na veřejné generální zkoušky (VG), juniorské abonentky (J, L, S, Z, K, M, N, R) a výběrové předplatné zvýhodňující studenty VŠ a SŠ (V). Obnovu stávajících abonentek či případnou rezervaci nového předplatného na sezónu 2023/24 zahajujeme v pondělí 15. května.

O cenově zvýhodněné předplatné (ať už právě nabízené sezónní, či roční) je stále velký zájem, proto současné majitele permanentek prosíme, aby si své předplatné včas obnovili. **Premiérovým a generálovým abonentům budou místa rezervována do pátku 16. června**, po tomto termínu bude neobnovené předplatné poskytnuto novým zájemcům! **Juniorským předplatitelům a majitelům abonmá skupiny V místa držíme až do pátku 15. září.** Připomínáme, že nejjednodušší způsob obnovy či rezervace abonentních vstupenek je **on-line nákup** z pohodlí vašeho domova na webu www.vcd.cz. Při příležitosti prodeje divadelních permanentek rovněž upozorňujeme na **věrnostní program Fanda**, který zaregistrovaným abonentům poskytuje další zajímavé výhody, např. slevu 7 % na vstupenky či možnost zapojení do mimořádných akcí 1 + 1 vstupenka zdarma.

Vedle sezónních abonentních cyklů nabízíme i **KUPÓNOVÉ PŘEDPLATNÉ**, které rovněž umožňuje získat vstupenky se slevou. Tento typ abonmá obsahuje osm kupónů, které lze vyměnit za osm vstupenek na představení dle vlastního výběru (nevztahuje se na premiéry, zadaná a plenérová představení a hry hostujících souborů).

Diváky často využívané jsou také **DÁRKOVÉ POUKÁZKY** v hodnotě 350 nebo 600 Kč, jež mohou posloužit jako originální zážitkové dárky, které pak obdarovaný použije při nákupu vstupenek na představení dle vlastní volby a časových možností. Uplatnit se však mohou i při koupi knih, CD či dalších upomínkových předmětů nejen v předprodeji, ale i on-line na divadelním webu www.vcd.cz.

A nyní se už seznamte s tituly, které vás čekají v příštích již 114. divadelní sezóně...

RaS

NA CO SE TĚŠIT V PŘÍŠTÍ SEZÓNĚ?

114. sezóna

Sezónu 2023–2024 zahájí inscenace **ORLANDO** na Malé scéně ve dvoře. Text tragikomické grotesky, zkoumající odvěkou lidskou touhu po silných prožitcích, vznikl na základě stejnojmenného románu Virginie Woolfové. Autorka ho koncipovala jako fiktivní životopis mladého šlechtice, jenž prochází dějinami od dob alžbětinské Anglie až po spisovatelčinu současnost. S porozuměním i humorem v něm nahlíží do hloubi lidského nitra. Autorem divadelní adaptace a inscenátorem je mladý režisér **Marek David**, který se v Pardubicích představil scénickým čtením Skoncovat s Eddym B.

Na velké scéně v Městském divadle zahájíme sezónu muzikálem **DO NEBES!**, který hravou formou líčí šťastnou část života českého průkopníka aviatiky, pardubického rodáka Jana Kašpara. Příběh začíná jeho narozením, dotkne se dětských uličnictví a školních nezdarů, zvidavého přátelství s nadšencem vědy a techniky, baronem Krausem, a nezadržitelně spěje ku dráze mladého úspěšného letce vzhůru k nebesům.

↑ REŽISÉŘI A. KEITA A M. DAVID PŘI ZKOUŠENÍ SCÉNICÝCH ČTENÍ NĚKDO PŘIJDE A SKONCOVAT S EDDYM B., FOTO P. ŠEDIVÝ

Libreto napsal proslulý muzikálový režisér, choreograf a dramatický autor **Radek Balaš**, který je i režisérem naší inscenace. Hudbu složil jeho dlouholetý spoluvůrce Ondřej Brousek, herec a skladatel, člen kapely Monkey Business.

Poslední inscenací letošního roku bude **BLÁZINEC BOŽÍ**. Hru napsal Petr Abraham na motivy románu Heinricha Manna *Mládí krále Jindřicha IV.*, v němž se pojí historiografie s dobrodružnou i psychologickou literaturou. Napínavou formou líčí příběh panovníka, který je historiky označován za jednoho z prvních humanistů. Jindřich IV. se jím stal, navzdory tomu, jak trnitá a křivolaká byla jeho cesta k moci, na níž byl zásadním milníkem jeden z největších masakrů v dějinách Francie – Bartolomějská noc. Hru s imaginativním názvem *Blázinec boží* inscenuje náš kmenový režisér **Petr Novotný**.

Netradiční komedie **KDO JE TADY ŘEDITEL?** bude první inscenací roku 2024. Příběh ředitele mezinárodní IT firmy, který se vydává za řadového zaměstnance, aby se vyhnul personálním konfliktům, a v rozhodující chvíli nevyhnutelné konfrontace za sebe „nasadí“ anonymního nezaměstnaného herce, je znám ze stejnojmenného filmu Larse von Triera. Filmové diváky snímek překvapil tím, jak se odlišuje od všeho, na co byli u svého oblíbeného režiséra zvyklí. Jednou z odlišností je divadelní dimenze, která přímo vybízí k jevištním adaptacím, jimž dánský autor a režisér nikterak nebrání. K inscenování na našem jevišti si text vybrala režisérka **Aminata Keita**, která se v Pardubicích představila scénickým čtením *Někdo přijde*.

POŘÁD JSEM TO JÁ je drammatizace bestselleru americké neuroložky a spisovatelky Lisy Genova, který u nás vyšel pod názvem *Ještě jsem to já*. Hlavní postavou je šťastná žena středního věku, matka dvou dospělých dětí, žijící s milujícím manželem,

světově uznávaná psycholožka, které je na vrcholu úspěšné kariéry diagnostikována časná Alzheimerova choroba. V té chvíli začíná statečný a dojemný boj jí samotné i jejích nejbližších o zachování důstojnosti a životních hodnot. Autorka ho líčí citlivě, ale bez patosu, s překvapivou a inspirující lehkostí. Příběh byl také zfilmován a herečka Julianne Moore dostala za ztvárnění hlavní role několik významných cen včetně Oscara a Zlatého globu. Na scénu VČD ho přivede **Kateřina Dušková**, režisérka úspěšných inscenací *Mikve*, *Žitkovská bohyně* ad.

Hra *Ödöna von Horvátha DON JUAN SE VRACÍ Z VÁLKY* je kabaretem scén z světa, který vstává z popela. Ze světa, v němž se z obchodů staly zastavárny, z hotelů nevěstince, z domovů příbytky podnájemníků. Z inflačních zbohatlíků velkopodnikatelé a ministři. Z vdaných žen vdovy, z nevěst nevěstky, z mužů náhrobky. Ale jeden muž se z války vrátí. Je raněný a nemocný, ale dychtivý touhou najít dávnou lásku, kterou zradil. Chce ji najít a sebe napravit, změnit se. Jenže se změnil svět. A už nikdy nebude jako dřív. Jako před válkou, jako před zradou. Je třeba jít dál a dál... Inscenaci tohoto mimořádného díla se v Pardubicích představí významný režisér, dramatik a básník **Martin Františák**, umělecký šéf Švandova divadla v Praze.

S divadelní sezónou se rozloučíme na **Kunětické hoře** oblibenou pohádkovou komedií **S ČERTY NEJSOU ZĚRTY** v režii **Petra Novotného**. Stejnou jmenný film, který roku 1984 natočil Hlynek Bočan na motivy pohádek Boženy Němcové Čertův švagr a O Nesytovi, se zařadil do zlatého fondu české pohádkové kinematografie a neztrácí svou popularitu dodnes. Věříme, že vás legračně chamtivá Dorota Máchalová, mladý mlynář Petr, čert Janek i další veselí pekelníci inspirují k večernímu výletu na jediný kopec v širokém dalekém okolí.

S Filipem Nuckollsem letem světem

F. NUCKOLLS NA ZAHAJOVACÍ ZKOUŠCE HRY KDO SE BOJÍ BEATLES, FOTO J. SEJKORA

Režisér **FILIP NUCKOLLS** představil v dubnu v Pardubicích hru Viliama Klimáčka **KDO SE BOJÍ BEATLES**. Poprvé v Pardubicích režíroval roku 2017 Lovecké scény z Dolního Bavorska, strhující drama, které se na české scéně před tím objevilo jen jednou, v roce 1991. Podruhé to byla magická hra **AŽ USTANE DEŠŤ**, která měla ve VCD, stejně jako **Kdo se bojí Beatles**, českou premiéru.

Filipe, vstupuješ rád do inscenačně neprobádaných vod?

Strašně rád. Nejradši dělám nové texty, které reflektují to, co prožíváme teď a tady. Když člověk dělá Shakespeara nebo Feydeaua nebo jinou klasiku, tak si to stejně musí trochu přizpůsobit, aby to mluvilo k nám dnes. Navíc u nových her mám pocit, že jsem u nějakého porodu, že se musím do autora vcítit úplně beze zbytku.

V programu k inscenaci *Kdo se bojí Beatles* si diváci mohou přečíst, co a kde jsi režíroval v posledních pěti sezónách. Zaujalo mě to veliké rozpětí. Samozřejmě nejen lokální, ale hlavně to ideově žánrové, od filozofických her až k vaudevillu. Jaký máš klíč k volbě hry?

To je složitější otázka, protože jsem na volné noze, takže si nemůžu moc vyskakovat. Když mám štěstí na dramaturgii, jako třeba tady u vás, tak mi nabízejí hry, které se mi líbí, protože vědím, co mám rád. Ale často se nevyhnu tomu, že musím dělat věci takzvaně

provozní. To, co konkrétní divadlo zrovna potřebuje. Nejsem v takové situaci, abych si mohl dovolit nabídnoutou práci odmítnat, a tak se vždycky aspoň snažím o to, aby mě nějak zaujala. Třeba jak se zmiňuješ o vaudevillu, tak asi myslíš Brouka v hlavě. Toho jsem vlastně navrhl sám, protože to bylo v Mostu, kde je obrovská kapacita hlediště, a navíc to bylo po covidu. Divadlo mi nabízel Richarda III., což by byla krásná práce, ale věděli bychom, že to děláme pro pár lidí. Tak jsem radši zvolil komedii, která přitáhne víc diváků. Ale upravil jsem si ji, přenesl jsem děj do devadesátých let. Takže abych se vrátil k otázce, o vlastním klíči k volbě her bych mohl mluvit, kdybych měl vlastní divadlo. Takhle většinou záleží na dramaturgii, ale vždycky se snažím k vybrané hře nepřistupovat jenom řemeslně, abych se při tom na sebe mohl podívat.

Čím tě oslovila hra *Kdo se bojí Beatles*?

Mám ohromně rád Viliama Klimáčka, jako autora i jako člověka. A líbí se mi, že v té hře nijak nemachruje. Je v ní upřímný, citlivý záznam nějakých problémů,

současných limitů lidských charakterů. A je úžasně pestrá, pořád se proměňuje před očima jako měňavka, jak skleněná koule, která mění barvy podle toho, jak se na ní láme světlo. A čím víc do ní člověk proniká, tím víc musí objevovat nový a nový přístup, úplně jiný, než který si vymyslel na začátku. A je zábavná, nejenom humorem, ale právě tou pestroostí.

S Viliamem Klimáčkem ses nepotkal poprvé, v roce 2010 jsi režíroval jeho Komunismus. Lákájí tě nějaké další hry tohoto autora?

Ještě jsem dělal v Celetné scénické čtení Aupairky a konkubíny, to bylo v rámci soutěže o Cenu Ferdinanda Vaňka za nejlepší politickou hru. A určitě mě lákají další, nejvíc mám spadeho na jeho čechovovské hry, jako je třeba Čechov-boxer.

V posledním roce jsi ukončil dvě letitá a zřejmě i „srdeční“ spolupráce. Chceš k tomu něco říct?

Taky jsem ve svém životě ukončil tři vážné vztahy. To je podobné, vztahy se prostě vyvíjejí. Myslím, že v Kašparu jsme si ten vztah nějak vzájemně vyčerpali. A z ústeckého Činoheráku jsem dlouho pořád nemohl odejít, tak asi ten osud musel zasáhnout, aby se to stalo.

Zároveň jsi navázal jednu zajímavou zahraniční spolupráci. Kde a v čem spočívá?

Je to divadlo v Cambridge, jmenuje se Menagerie, česky Zvěřinec Cambridge. Vede ho Paul Bourne. Seznámili jsme se spolu kdysi na Encountru v Brně a padli jsme si do oka. Navíc mám britské a americké předky, takže k anglofonním oblastem tíhnu. To divadlo funguje přes třicet let, je to nezávislé divadlo, vlastně podobně jako Klimáčkovu GUnaGU. Specializuje se pouze na nové texty, zadává si je u autorů. A mně se dostalo té cti, že jsem se stal jejich „associated director“, tedy stálým hostujícím režisérem.

Máš tedy mimo jiné možnost jakési profesní výměny v mezinárodním měřítku. Jak jí využíváš?

Menagerie má obrovskou knihovnu, za těch třicet let se tam nashromáždilo veliké množství nových textů. A jsou to hry, které nevyžadují velkou výpravu, aby je mohla hrát i chudší divadla. A z téhle knihovny můžu těžit. Hrálí jsme od nich tři hry s divadlem 6-16, což byl takový náš pokus o nezávislé divadlo v Čechách, který bohužel zašel na covid. A obecně je pro mě moc zajímavé setkávat se s anglosaským divadelním světem, který je úplně jiný než náš.

Máš nějaké konkrétní tipy na mezikulturní „vývoz“ od nás?

Určitě chci do Anglie dostat hry Viliama Klimáčka. Právě ty čechovovské, o kterých jsem už mluvil, mi dal Viliam v anglickém překladu, tak jsem je poslal do Cambridge a je možné, že je nebudu dělat v Čechách, ale tam. A pak bych tam moc rád „vyvezl“ hry autora, který si říká S. d. Ch., vlastním jménem se jmenuje

Miloslav Vojtíšek. To je podle mě v současné době nejzajímavější český autor. V Kašparu jsem od něj dělal monodrama Politika správcovny. Přeložil jsem ho do angličtiny a poslal do Cambridge. S. d. Ch. je takový citlivý pankáč. A strašně mi připomíná právě Klimáčka, jsou si v něčem podobní.

Už ses dotkl toho, že v anglickém divadle je všechno úplně jinak než tady. Dá se to shrnout do několika bodů?

Asi ano. Především anglické divadlo oproti středo-evropskému má letitou zkušenost s mecenášstvím a není podporované státem. Tam se prvotně platí herci, režie, autor. Všechno ostatní včetně scénografie je až v druhé řadě. Další věc je, že anglické divadlo má kontinuální tradici od alžbětinské doby. Tím pádem se při režii velice dbá na výslovnost a na rytmus řeči. My jako první děláme na jevišti situace, Angličané rytmus. A velký rozdíl je taky v tom, že my máme reprízové hraní, oni seriálové. Angažuje se herec, ten čtyři až šest týdnů intenzivně zkouší šest až osm hodin denně včetně sobot, a pak to hraje několik týdnů od pondělí nebo úterý do soboty, v sobotu dvakrát. To jsou ty hlavní body a všechno ostatní se od nich odvíjí. Třeba s tím souvisí další velký rozdíl: Když u nás dramaturg najde dobrou hru a ukáže se, že je úspěšná, tak po ní pak sáhnou i další divadla. V Anglii ne. Tam když se hra ujme, tak ji produkce vytěží na maximum. Posílá ji na zájezdy a po čase ji zase vrátí na domácí scénu a hraje ji, dokud je o ni zájem. A opravdu jenom ti největší autoři a legendární texty se dočkají uvedení v jiném divadle.

Dal by se nějaký ze specifických rysů anglického divadla smysluplně uplatnit u nás?

Určitě mecenášská podpora kultury. Samozřejmě není lehké ji zavádět, v Anglii má historickou tradici. A nemůžeme tady založit umělý anglosaský svět, to si vymyslel Václav Klaus a moc to nejde. Ale k tomu, aby tady mohla vzniknout nějaká mecenášská základna, je třeba zákonné úpravy. Po ní by mohli mecenáši podporovat kulturu tam, kde na ni stát nedosáhne. To bych přivítal.

Ty v Anglii tak trochu bydlíš. Vyhledáváš tam divadlo jako divák?

Říct, že tam bydlím, je nadnesené. Ale pobývám v Cambridge. Tam je divadlo Art Theatre a přijíždějí tam hostující londýnské soubory, většinou na týdenní zájezd s jednou inscenací. Tam chodíme, když jsme tam. A když jsme tady, sledujeme anglické divadlo na dvou platformách, které jsou tu dostažitelné. Jedna se jmenuje National Theatre at Home, tam jsou představení Národního divadla a spřízněných souborů. Druhá, Digital Theatre, má pod sebou Royal Shakespeare Company a regionální divadla.

Díky za úžasné rozšíření obzorů. Zlom vaz v Anglii i ve vlastech českých!

Z DRAMATURGICKÉHO ARCHIVU

Na počátku dubna skončila hlavní část 23. ročníku GRAND Festivalu smíchu, který však definitivně uzavřela až květnová komedie Divadla Na Fidlovačce *Muž mojí ženy*, uvedená v rámci festivalového epilogu. A protože humoru není nikdy dost, zůstaňme u veseloher i v naší vzpomínkové rubrice a připomeňme si bláznivou situační komedii **BOEING – BOEING aneb LÉTAJÍCÍ SNOUBENKY**, od jejíž premiéry ve VCD uplyne 23. května už 55 let! Hru napsal francouzský dramatik a hitmaker **Marc Camoletti** v roce 1960. O jednatřicet let později byla zapsána do Guinnessovy knihy rekordů jako nejhranější francouzská hra na světě! Camoletti byl vyznamenán celou řadou cen a byl přeložen do 55 světových jazyků.

Na pardubickou divadelní prkna jeho klasickou frašku přenesl režisér **Josef Janík**, jenž do ní obsadil tehdejší hvězdy souboru **Annou Ferencovou**, **Janu Kasanovou**, **Irenu Poledníkovou** a **Jindru Šolcovou**, pánskou šatnu zastupovali **Jiří Císler** a **Alexej Gsöllhofer**. RaS

JIŘÍ CÍSLER (BERNARD) A IRENA POLEDNÍKOVÁ (JACQUELINA), JINDRA ŠOLCOVÁ (JUDITA) A JANA KASANOVÁ (JANET)

ALEXEJ GSÖLLHOFER (ROBERT) S JIŘÍM CÍSLEREM (BERNARD) A JANOU KASANOVOU (JANET)

IRENA POLEDNÍKOVÁ (JACQUELINA)

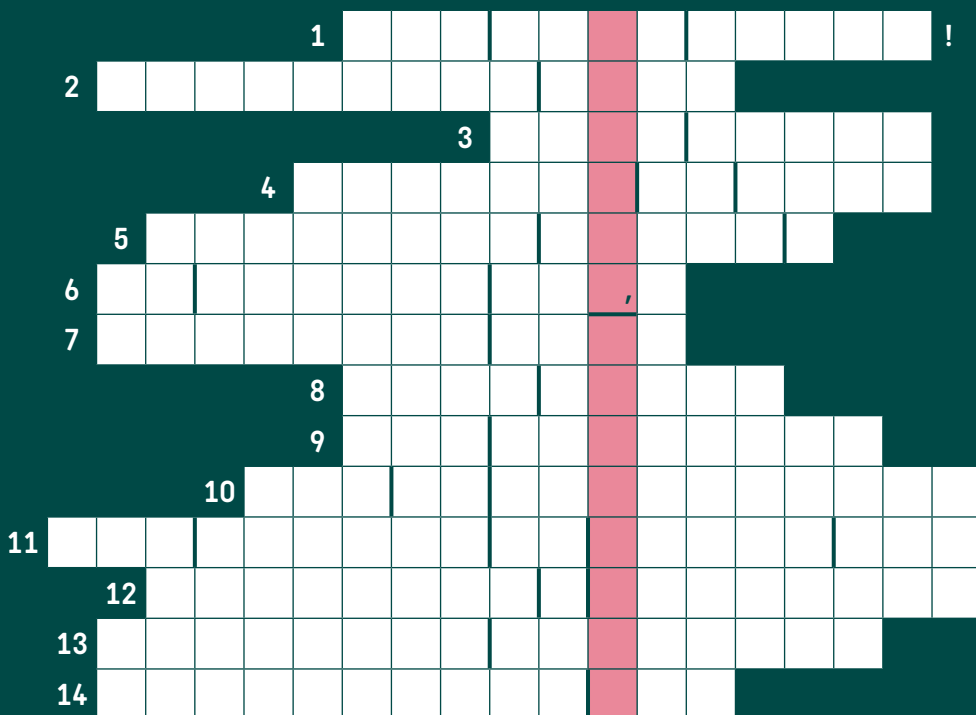
ANNA FERENCOVÁ (BERTA)

FOTO MIROSLAV TŮMA

Normální cizojazyčná KŘÍŽOVKA

Nejoblíbenější repliku PETRA BOROVICE uslyšíte přímo z jeho úst, zajdete-li si na druhý díl oblíbené retrokomedie Normální debil s podtitulem Osmdesátky aneb Kalendárium, kterou máme na repertoáru už téměř dva roky. Petr ta slova pronáší se zvláštní oblibou, ale jako správný profesionál zároveň s citem pro dramatický moment, který nastává, když se v roli otce snaží za pomoci okresního soudce vyřešit choulostivou situaci, do níž se dostal jeho syn Norbert, známý průšvihář:

„Dám ti jednu radu – keď to (viz tajenka).“

Jakou otcovskou radu do života Norbert dostal, se dozvíte, pokud správně vyluštíte tuto křížovku. Princip luštění je stále stejný, na následující dvojstraně najdete očíslované fotky inscenací, v nichž si u nás Petr zahrál, a vaším úkolem je vepsat jejich názvy do stejné očíslovaných řádků doplňovačky. Tajenku zasíláte na dramaturg@vcd.cz do konce měsíce května, 1. června proběhne slosování o vstupenky na představení z repertoáru VCD, které obdrží tři z úspěšných luštitelů. Výhercům březnové Pekařské křížovky – paní Jaroslavě Kálouškové, paní Bohumile Ševčíkové a panu Miroslavu Kulhavému srdečně gratulujeme! Tajenka zněla: poprvé dobře.

BOHYNĚ i KRÁLOVNA se loučí s naším jevištěm

Jestliže je každá premiéra slavnostním okamžikem s očekáváním, derniéra je také slavnostní, ale s pocitu mnohem rozporuplnějšími. Některým hercům je líto, že se musí rozloučit s inscenací, kterou měli rádi, jiní jsou naopak rádi, že končí – to záleží na mnoha faktorech, mnohdy i na zcela nedivadelních pocitech. I divákům se po některých titulech stýská, marně je hledají v programu, pokud si nevšimnou derniéry... Ale život jde dál, nové tituly nahrazují ty starší, herci zapominají texty, což je přirozené a zdravé, resetují paměť a připravují ji na další výzvy. A inscenace už zůstávají jenom ve vzpomínkách, několik momentů zachycených na fotografiích.

10. května se naposledy odehrají ŽITKOVSKÉ BOHYNĚ, které připravila režisérka Kateřina Dušková. Spolu s Jiřím Janků, dramaturgem libereckého divadla, napsala text podle stejnojmenného románu Kateřiny Tučkové. Inscenaci jsme zkoušeli dlouho, těžko a komplikovaně – do života nám tehdy zasáhla covidová pandemie. Jednalo se o podmínky zcela neregulérní, které divadlo nepamatovalo. První provedení bylo bez platících diváků, do hlediště směli jenom zaměstnanci divadla. Hráli jsme to takzvaně „do zdi“. Poté jsme hru udržovali při životě pouze při „oprašovacích“,

tedy opakovacích zkouškách, protože hra ještě nebyla zažitá. Po mnoha dalších měsících jsme se konečně dočkali slavnostní premiéry. Zkoušky Bohyní ale narušovaly i jiné okolnosti – vyskytly se nemoci, zranění, těhotenství, následovala přeobsazení a zaskoky. Děvčata, která hrála mladou Doru, vyrostla a s inscenací se musela rozloučit. Prostě na to, že v květnu se Bohyně budou hrát teprve počtyřicetileté, mají za sebou bohatý a dlouhý život, a to nejen ten jevištní. Věřím, že derniéru si společně užijeme i oplácíme, ať už na jevišti, či v hledišti.

Surmenu, jednu z hlavních rolí v Žitkovských bohyních, hraje JINDRA JANOUŠKOVÁ. Jak na tuto zkušenost bude Jindra vzpomínat?

Pro mě je to těžké, Surmena je rolí, se kterou se nerada loučím. Čhtěla bych si ji ještě uchovat, ale nejde to, vím... S Katkou (REŽISÉRKOU DUŠKOVOU – POZN. RED.) se moc hezky zkouší. Mám ji ráda a respektuji ji. Ale zároveň se jí i bojím, protože chci splnit všechno, co po mně žádá, a třeba to ne vždy dokážu. Když jsme Bohyně zkoušeli, měli jsme na repertoáru ještě inscenaci Mikve, kterou taky režírovala Katka. Byly to dvě hezké role. Mikve skončila, teď odcházejí Bohyně. Bude mi to zkrátka hodně chybět. Ale třeba ještě něco pěkného přijde...

Surmena nevěří tradiční medicíně, místo toho léčí pomocí zaříkad, kouzel a čar, ale vlastně většinou jde o používání léčivých rostlin. Jak to máš v životě ty? Spoléháš na konvenční léky, či na léčivou moc rostlin?

Beru obě strany, tradiční medicínu doplňuji léčivými bylinami. Z inscenace jsem si vzala jedno ponaučení – Surmena říká, že máme nemoc svěřit Bohu a věřit, že to pomůže. Nejsem věřící, ale věřím na to, že když se budu snažit, budu poslouchat tělo a pomáhat mu, že budu zdravá. Sama vím, co mi dělá dobře, ale nedodržuji to. (SMÍCH NAD TALÍRKY S RAUTOVÝMI ŘÍZEČKY PO JEDNOM Z FESTIVALOVÝCH PŘEDSTAVENÍ, KDY JSME SI SLIBOVALY, ŽE HLED PO VELIKONOCÍCH ZMĚNÍME SVOU ŽIVOTOSPRÁVU – POZN. RED.) Než jsme začali zkoušet, byla jsem v Bílých Karpatech, kde bohyně žily, tam jsem nasála tu atmosféru, okolní krajinu. Měla jsem to téma v sobě, proto jsem i inscenaci měla moc ráda. Děkuji Katce, že mi obohatila život o nové zkušenosti, na Surmenu budu do konce života vzpomínat.

V. MALÁ, J. JANOUŠKOVÁ A A. TALACKOVÁ V ŽITKOVSKÝCH BOHYNÍCH, FOTO R. KALHOUS

19. května budou herci naposledy hrát i hru Petera Morgana **AUDIENCI U KRÁLOVNY**, kterou režíroval Petr Novotný. V hlavní roli královny Alžběty II. v ní exceluje Petra Janečková, která se za citlivé ztvárnění britské panovnice dostala do širší nominace na Cenu Thálie 2020. Inscenace se dožila čtyřiceti dvou repríz a její oblibenost dokládají i výsledky tradiční divácké ankety, v níž se dva roky po sobě umístila na nejvyšší příčce.

Setkání královny a jejích dvanácti premiérů měli rádi samozřejmě také naši herci. Pro Petru to byla další velká výzva – zahrát historickou, tehdy ještě žijící osobu, kterou zná celý svět. Nesnažila se ji kopírovat, našla si svoje vlastní gesta, způsob pohybu, chůze a sezení, které ji k předobrazu hodně přiblížily. Hrála královnu v průběhu šedesáti let, oblékala se do kostýmů, které byly hodně podobné garderobě Alžběty II., a chovala se jako královna. Se šarmem i humorem. A přesto zůstala sama sebou. Petře skvěle sekundovali **Tomáš Lněnička, Petr Dohnal, Martin Mejzlík** a další.

Kdo jste Audienci u královny a Žitkovské bohyně neviděli, máte poslední příležitost. Nepropástejte je! **JaU**

← P. JANEČKOVÁ V AUDIENCI U KRÁLOVNY, FOTO J. VOSTÁREK

Pyžamová dámská jízda

Ve čtvrtek 11. května se na Malé scéně uskuteční další díl zábavného pořadu **BEZ KOSTYMU** aneb Povídání z herecké šatny (jedná se o náhradní termín za pro nemoc zrušené představení 28. února, vstupenky jsou však stále k sehnání). Moderátorka večera Jana Uherová si do jarního pokračování své neformální talk show pozvala jen dámy, herečky Jindru Janouškovou, Romanu Chvalovou, Ludmilu Mecerodovou, Veroniku Malou, Elišku Láskovou a nováčka v našem souboru Elišku Jechovou.

„Herečky jsou pro diváky známé především přes své role, ale jaké vlastně jsou, když odloží kostýmy a šminčky? Chci, abychom se bavily především o tom, co dámy dělají ve svém volnu. Jaké mají koníčky, co rády čtou,

co vaří, jedí, kam jezdí na dovolenou,“ říká **Jana Uherová** a dále prozrazuje: „Když jsem se ptala Elišky Jechové, co dělá nejraději, odpověděla, že ráda spí. Tak jsem jí navrhla, jestli v našem pořadu nechce vystoupit v pyžamu a pantoflích. A ona souhlasila! Od toho se odrazil celý koncept večera – všechny dámy si na sebe vezmou pyžama, noční košile nebo tepláky, pantofle, tlusté ponožky a společně si užijeme pohodový odpocídkový večírek. Některá z nás udělá jednohubky či vykouzlí dobrou pomazánku, dáme si kávu, víno, džus a budeme si povídat.“

11. května se Malá scéna ve dvoře promění v jeden útulný obývací pokoj, v němž se bude vyprávět nejen o divadle. „Věřím, že publikum se s námi bude dobře bavit. A kdyby si někdo chtěl taky vzít pantofle, bude vítán o to víc. Prostě přijďte a cítte se u nás jako doma,“ láká Jana Uherová. **RaS**

← L. MECERODOVÁ S R. CHVALOVOU, J. UHEROVOU A J. JANOUŠKOVOU V PODOBNÉM TYPU POŘADU PŘED NĚKOLIKA LETY, FOTO J. SEJKORA

LAIK čeká derniéra muzikálu SHOWTIME

V pondělí 1. května Mladé divadelní studio LAIK uvede derniéru muzikálu SHOWTIME o dětech z dětského domova, které se dozvědí, že se nová radní chystá jejich jediný domov uzavřít. Děti se její rozhodnutí pokusí zvrátit a uspořádají vlastní show, v níž předvedou, že umí víc, než si okolí myslí. A jak to celé nakonec dopadne? Zachrání děti svůj jediný domov?

„Muzikál Showtime je naším prvním čistě autorským projektem v tomto směru,“ říká vedoucí souboru LAIK Zdeněk Rumpík a dodává: „Naše dramaturgyně Krystýna Plešková je autorkou scénáře a naši tři členové David Piskač, Adéla Hrubešová a Dagmar Nárožná napsali skvělé texty písní. Za hudební zpracování pak vdčíme Radkovi Škeříkovi.“

Studio LAIK se tentokrát vydalo až na hranici témat, která jsou ve společnosti stále určitým tabu. „Se staršími členy LAIKu se snažíme jít s potřebami současné doby, která se prudce vyvíjí, otevírají se dříve nepříjemná témata, přesto se ale o jistých věcech stále nemluví. I proto jsme se rozhodli nahlédnout do problematiky

děti z dětských domovů, na jejich osamocení či separaci od společnosti,“ dodává Zdeněk Rumpík.

Showtime se tedy blíží ke svému konci, herci studia však již zkouší novinku s názvem Přestupní stanice: STRACH, jejíž premiéra se uskuteční na začátku příští sezóny.

KR P

↓ ČLENOVÉ STUDIA LAIK A JEJICH SHOWTIME, FOTO P. ŠEDIVÝ

MARTIN MEJDLO MEJTSKÝ

VÝSTAVA
VE FOYER

V sobotu 20. května před premiérou hry Intimní rizika na veřejných místech zahájíme v divadelní galerii ve foyer další výstavu – tentokrát zde své díla představí pardubický výtvarník, muzikant, textař a básník MARTIN MEJTSKÝ známý spíše pod svým uměleckým přízviskem MEJDLO.

Martin Mejdl Mejtský při své tvorbě využívá akrylové barvy, které nanáší na plátno v několika vrstvách. Svůj originální malířský styl nazval industriální abstrakt. Mnoha obrazům dominují geometrické tvary, které však především při ztvárnění přírodních scénérií ztrácejí své ostré hrany.

„Narodil jsem se v Pardubicích. Od pěti let jsem navštěvoval Základní uměleckou školu v Pardubicích obor výtvarné práce, keramika a linoryt a současně Školu na basovou kytaru a housle. Hudba u mě na dlouho byla na prvním místě. Koncertoval jsem s new wave skupinou Na východ od ráje. Také jsem psal poezii – v roce 2007 mi byla vydána sbírka básní nakladatelstvím MAXX Creative Communication. Mezitím jsem stále maloval a kreslil a v současné době se již výtvarným pracím věnuji naplno. Hlavním proudem mé výtvarné tvorby je akrylový a olejový abstrakt a akvarel. Muziku jsem ale neopustil a vedle malování opět vystupuji s kapelou Na východ od ráje,“ říká o sobě autor, jenž vystavuje nejen v pardubickém regionu.

Výstava bude ve foyer k vidění do poloviny května a upozorňujeme, že je opět prodejn!

RaS

Užijte si zábavu a nakupování v srdci Pardubic!

V Grandu zažijete víc, než si myslíte.

OC GRAND v samém centru Pardubic je multifunkčním místem, kde můžete spojit nákupy se zábavou. Představte si třeba ideálně strávené pozdní odpoledne: koupíte si parfém ve Vivantisu, k němu doladíte jarní fashion kousek v Benettonu, povečíte v Potrefené Huse, zkouknete romantický film v CineStaru a úspěšný den zakončíte drinkem v Maybe. A když náhodou zapomenete koupit chleba na zítřejší snídani, skočíte si do Billy. Jen pozor na otevírací dobu, Billa zavírá dříve než Maybe :-)

GRAND

Veškeré informace sledujte na:

f @ocgrandpardubice

@ #ocgrandpardubice

www.grand-pardubice.cz

BILLA

CineStar
GRAND PARDUBICE

dm

UNITED COLORS
OF BENETTON.

terranova

innogy

Potrefená Husa
Pardubice

Vivantis

THE ORIGINAL
WALK-IN
BARBER

Maybe

LÉKÁRNA
GRAND

VÝCHODOČESKÉ DIVADLO
U DIVADLA 50, 531 62 PARDUBICE
466 616 411 WWW.VCD.CZ
FACEBOOK.COM/VCD.PARDUBICE

PŘEDPRODEJ VSTUPENEK
PONDĚLÍ–ÚTERÝ 10:00–18:00
STŘEDA–ČTVRTEK 10:00–17:00
PÁTEK ZAVŘENO
466 616 432 466 616 402
OBCHOD@VCD.CZ

VEČERNÍ POKLADNA
466 616 430

HROMADNĚ OBJEDNÁVKY
LENKA HRONOVÁ 725 986 767
HRONOVA@VCD.CZ

PŮJČOVNA KOSTÝMŮ
JAROSLAVA KREJČOVÁ
ČTVRTEK 16:00–17:00
466 616 423 602 406 379

DIVADELNÍ KLUB 602 528 752
PONDĚLÍ–ČTVRTEK 11:00–23:00
PÁTEK 11:00–00:00
SOBOTA 16:00–00:00
NEDĚLE 16:00–22:00

ZŘIZOVATELEM VČD JE STATUTÁRNÍ MĚSTO PARDUBICE
ZA FINANČNÍ PODPORY MINISTERSTVA KULTURY ČR A PARDUBICKÉHO KRAJE

GENERÁLNÍ PARTNER VČD

 Synthesia
Chemie pro budoucnost

PRVNÍ HLAVNÍ PARTNER VČD

 EOP OPATOVICKÁ
ENERGIE

VÝZNAMNÍ PARTNEŘI VČD

PARTNEŘI VČD

MEDIÁLNÍ PARTNEŘI VČD

DIVADELNÍ ZPRAVODAJ KVĚTEN 2023 PŘIPRAVIL: R. SMETANA DESIGN: A. HARVANOVÁ
FOTO NA TITULNÍ STRANĚ: J. LÁSKA, PODIVNÝ PŘÍPAD SE PSEM, FOTO J. HROMÁDKO